WPISUJE UCZEŃ

KOD UCZNIA | **PESEL**

OGÓLNOPOLSKI PRÓBNY EGZAMIN ÓSMOKLASISTY Z OPERONEM

2021/2022

JĘZYK POLSKI

Instrukcja dla ucznia

1. Sprawdź, czy zestaw egzaminacyjny zawiera **16 stron** (zadania **1.–18.**) i czy jest dołączona do niego karta odpowiedzi. Ewentualny brak stron lub inne usterki zgłoś nauczycielowi.
2. Wpisz swój kod oraz PESEL w wyznaczonym miejscu na tej stronie i na karcie odpowiedzi.
3. Czytaj uważnie wszystkie teksty i zadania.
4. Rozwiązania zapisuj długopisem lub piórem z czarnym tuszem/atramentem. Nie używaj korektora.
5. Rozwiązania zadań **zamkniętych** (zadania **1.–3., 5., 7.1., 8., 11., 13.–15., 16.2.**) zaznacz na karcie odpowiedzi zgodnie z instrukcją zamieszczoną na następnej stronie. Pamiętaj, że w każdym zadaniu poprawna jest **tylko jedna** odpowiedź.
6. Rozwiązania zadań **otwartych** (zadania **4., 6., 7.2., 9., 10., 12., 16.1., 17., 18.**) zapisz czytelnie i starannie w wyznaczonych miejscach w arkuszu egzaminacyjnym. Odpowiadaj tylko własnymi słowami, chyba że w zadaniu polecono inaczej. Ewentualne poprawki w odpowiedziach nanoś zgodnie z instrukcją zamieszczoną na następnej stronie.
7. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą sprawdzane i oceniane.
8. Na trzeciej stronie arkusza jest zamieszczona lista lektur obowiązkowych.

Powodzenia!

Czas pracy: 120 minut

Liczba punktów do uzyskania: 45

Arkusz opracowany przez Wydawnictwo Pedagogiczne OPERON.
Kopiowanie w całości lub we fragmentach bez pisemnej zgody wydawcy zabronione.

Zapoznaj się z poniższymi informacjami.

1. Zadania zamknięte – zaznaczanie poprawnych odpowiedzi i pomyłek
Staraj się nie popełniać błędów przy zaznaczaniu odpowiedzi, ale jeśli się pomylisz, błędne zaznaczenie otocz kółkiem i zaznacz inną odpowiedź, np.

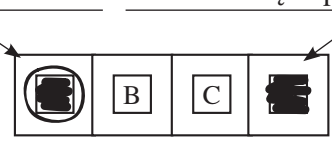

Poprawna odpowiedź w zadaniu	Układ odpowiedzi na karcie odpowiedzi	Sposób zaznaczenia **poprawnej** odpowiedzi	Sposób zaznaczenia **pomyłki** i poprawnej odpowiedzi
C	A B C D	A B D	B D
AD	AC AD BC BD	AC BC BD	AC BC
FP	PP PF FP FF	PP PF FF	PP FF
A3	A1 A2 A3 B1 B2 B3	A1 A2 B1 B2 B3	A1 A2 B1 B3

2. Zadania otwarte – zapisywanie poprawnych odpowiedzi i zaznaczanie pomyłek
Jeśli popełnisz błąd w odpowiedzi do zadania otwartego, przekreśl pomyłkę i zapisz poprawną odpowiedź:

– nad niepoprawnym fragmentem

Dlaczego podróż w czasie była dla Pana tak ~~ważna~~ istotna?

– lub obok niego

Dlaczego podróż w czasie była dla Pana tak ~~ważna~~? istotna

Lektury obowiązkowe:

1) Charles Dickens, *Opowieść wigilijna*;
2) Aleksander Fredro, *Zemsta*;
3) Jan Kochanowski, wybór fraszek i trenów, w tym tren VII i VIII;
4) Aleksander Kamiński, *Kamienie na szaniec*;
5) Adam Mickiewicz, *Reduta Ordona*, *Śmierć Pułkownika*, *Świtezianka*, *Dziady* część II, *Pan Tadeusz* (całość);
6) Antoine de Saint-Exupéry, *Mały Książę*;
7) Henryk Sienkiewicz, *Quo vadis*, *Latarnik*;
8) Juliusz Słowacki, *Balladyna*;
9) wiersze wybranych poetów.

Inne lektury obowiązkowe, do których również można się odwołać:

1) Jan Kochanowski, wybór pieśni oraz treny I i V;
2) Ignacy Krasicki, *Żona modna*;
3) Adam Mickiewicz, wybrany utwór z cyklu *Sonety krymskie*;
4) Stefan Żeromski, *Syzyfowe prace*;
5) Sławomir Mrożek, *Artysta*;
6) Melchior Wańkowicz, *Tędy i owędy* (wybrany reportaż).

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

Henryk Sienkiewicz
Latarnik

[…] Polskie książki w Aspinwall, na jego wieży, wśród jego samotności, była to dla niego jakaś nadzwyczajność, jakieś tchnienie dawnych czasów, cud jakiś. Teraz wydało mu się, jak owym żeglarzom wśród nocy, że coś zawołało na niego po imieniu głosem bardzo kochanym, a zapomnianym prawie. Przesiedział chwilę z zamkniętymi oczyma i był prawie pewny, że gdy je otworzy, sen zniknie. Nie! Rozcięta paczka leżała przed nim wyraźnie, oświecona blaskiem popołudniowego słońca, a na niej otwarta już książka. Gdy stary wyciągnął znowu po nią rękę, słyszał wśród ciszy bicie własnego serca. Spojrzał: były to wiersze. […]

Skawińskiemu zabrakło głosu. Litery poczęły mu skakać do oczu; w piersi coś urwało się i szło na kształt fali od serca wyżej i wyżej, tłumiąc głos, ściskając za gardło… Chwila jeszcze, opanował się i czytał dalej […].

Wezbrana fala przerwała tamę woli. Stary ryknął i rzucił się na ziemię; jego mleczne włosy zmieszały się z piaskiem nadmorskim. Oto czterdzieści lat dobiegało, jak nie widział kraju, i Bóg wie ile, jak nie słyszał mowy rodzinnej, a tu tymczasem ta mowa przyszła sama do niego – przepłynęła ocean i znalazła go, samotnika, na drugiej półkuli, taka kochana, taka droga, taka śliczna! We łkaniu, jakie nim wstrząsało, nie było bólu, ale tylko nagle rozbudzona niezmierna miłość, przy której wszystko jest niczym… On po prostu tym wielkim płaczem przepraszał tę ukochaną, oddaloną za to, że się już tak zestarzał, tak zżył z samotną skałą i tak zapamiętał, iż się w nim i tęsknota poczynała zacierać. A teraz „wracał cudem” – więc się w nim serce rwało. Chwile mijały jedna za drugą: on wciąż leżał. […] Szumy skrzydeł zbudziły go. Wypłakawszy się, miał teraz w twarzy jakiś spokój i rozpromienienie, a oczy jego były jakby natchnione. Oddał bezwiednie całą swoją żywność ptakom, które rzuciły się na nią z wrzaskiem, a sam wziął znowu książkę. […]

Zmierzch dopiero zatarł litery na białej karcie, zmierzch krótki jak mgnienie oka. Starzec oparł głowę o skałę i przymknął oczy. A wówczas „Ta, co jasnej broni Częstochowy” zabrała jego duszę i przeniosła „do tych pól malowanych zbożem rozmaitem”. Na niebie paliły się jeszcze długie szlaki czerwone i złote, a on w tych światłościach leciał ku stronom kochanym. Zaszumiały mu w uszach lasy sosnowe, zabełkotały rzeki rodzinne. Widzi wszystko, jak było. Wszystko go pyta: „Pamiętasz?”. On pamięta! A zresztą widzi: pola przestronne, miedze, łąki, lasy i wioski. Noc już! O tej porze już zwykle jego latarnia rozświecała ciemności morskie – ale teraz on jest we wsi rodzinnej. Stara głowa pochyla się na piersi i śni. Obrazy przesuwają się przed jego oczyma szybko i trochę bezładnie. Nie widzi domu rodzinnego, bo starła go wojna, nie widzi ojca ani matki, bo go odumarli[1] dzieckiem; ale zresztą wieś, jakby ją wczoraj opuścił: szereg chałup ze światełkami w oknach, grobla, młyn, dwa stawy, podane ku sobie i brzmiące całą noc chórami żab. Niegdyś w tej swojej wiosce stał nocą na widecie, teraz przeszłość ta podstawia się nagle w szeregu widzeń. Oto znowu jest ułanem i stoi na widecie[2] […]. Ułanowi jakoś rześko, zdrowo. Coś tam gadali o jutrzejszej bitwie. Hej! To i pójdzie, jak pójdą inni z krzykiem i furkotaniem chorągiewek. Młoda krew gra jak trąbka, choć powiew nocny ją chłodzi. Ale już świta, świta! […] Jaka ta ziemia kochana, śliczna w różowych blaskach jutrzni! Oj, jedyna, jedyna!

Cicho! Czujna wideta słyszy, że się ktoś zbliża. Zapewne idą zluzować warty.

Źródło: Henryk Sienkiewicz, *Latarnik* [w:] tegoż, *Nowele wybrane*, Warszawa 1971, s. 276–280.

[1] odumrzeć – umrzeć, pozostawiając kogoś bliskiego

[2] wideta (*daw.*) – posterunek, warta, czujka

Zadanie 1. (*0–1*)

Oceń prawdziwość stwierdzeń dotyczących przytoczonego fragmentu *Latarnika* Henryka Sienkiewicza. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

Skawiński marzył o polskiej książce, dlatego spełnienie jego pragnień wywołało łzy radości.	P	F
Skawiński zdał sobie sprawę z tego, że prowadząc spokojne, monotonne życie na wyspie, wyciszył i zatarł w pamięci tęsknotę za ojczyzną.	P	F

Zadanie 2. (*0–1*)

Dokończ zdanie tak, aby było zgodne z treścią przytoczonego fragmentu *Latarnika* Henryka Sienkiewicza. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Polska książka, która trafiła do rąk Skawińskiego, obudziła w nim
A. przekonanie o możliwości powrotu do Polski.
B. przepełnione tęsknotą wspomnienia z młodości.
C. chęć porzucenia nużącej posady latarnika.
D. pragnienie udziału w walce o wolność ojczyzny.

Zadanie 3. (*0–1*)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Drugi akapit przytoczonego tekstu zawiera opis przeżyć bohatera będących skutkiem
A. zagubienia. **B.** rozczarowania. **C.** wzruszenia. **D.** zdumienia.

Zadanie 4. (*0–2*)

Uzupełnij tabelę. Nazwij środki stylistyczne wypisane z przytoczonego fragmentu i określ funkcję, jaką pełnią w tym utworze.

Cytat z tekstu	Nazwa środka stylistycznego	Funkcja
ziemia śliczna		
jedyna, jedyna		

Zadanie 5. (*0–1*)

Odpowiedz na pytanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Na które pytanie nie znajdziemy odpowiedzi w przytoczonym fragmencie *Latarnika* Henryka Sienkiewicza?
A. Jak długo Skawiński przebywał poza granicami swego kraju?
B. Jakie elementy polskiego krajobrazu zachował w pamięci Skawiński?
C. Jaki los spotkał najbliższą rodzinę i dom rodzinny Skawińskiego?
D. Jak przebiegała i zakończyła się bitwa wspomniana przez Skawińskiego?

Zadanie 6. (*0–2*)

Przedstaw w trzech punktach dalsze losy Skawińskiego zaraz po lekturze otrzymanej książki. Zachowaj formę równoważników zdań.

1. .....

2. .....

3. .....

Zadanie 7. (*0–2*)

Wykonaj zadania.

7.1. Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Polskim utworem, który otrzymał Skawiński, było dzieło Adama Mickiewicza pod tytułem
A. *Śmierć pułkownika*.
B. *Reduta Ordona*.
C. *Pan Tadeusz*.
D. *Dziady*, cz. II.

7.2. Jaką rolę w życiu Skawińskiego odegrał utwór Adama Mickiewicza: stał się przyczyną klęski czy zwycięstwa bohatera? Przedstaw i uzasadnij swoje stanowisko. W uzasadnieniu odwołaj się do treści *Latarnika* Henryka Sienkiewicza.

Stanowisko

.....

.....

Uzasadnienie stanowiska

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 8. (*0–1*)

Uzupełnij poniższe zdania – wybierz odpowiedź A lub B oraz odpowiedź C lub D.

Latarnik Henryka Sienkiewicza jest przykładem A/B. Jedną z cech gatunkowych utworu Henryka Sienkiewicza jest C/D fabuła.

A. noweli
B. powieści
C. wielowątkowa
D. jednowątkowa

Zadanie 9. (*0–2*)

Przyjrzyj się ilustracji, a następnie wykonaj zadanie.

Ilustracja autorstwa Marka Czernka na okładce książki Henryka Sienkiewicza, *Latarnik*, która ukazała się nakładem Beskidzkiej Oficyny Wydawniczej.

Wybierz dwa elementy graficzne obecne na ilustracji z okładki *Latarnika* Henryka Sienkiewicza i wyjaśnij ich związek z treścią utworu.

Element 1.

.....

Związek z treścią utworu

.....

.....

Element 2.

.....

Związek z treścią utworu

.....

.....

Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.

Joanna Olekszyk

Rola wspomnień – dlaczego patrzymy w przeszłość?

W jedne wspomnienia zanurzamy się z przyjemnością jak w ciepłą kąpiel. Inne wyrywamy z korzeniami niczym uporczywe chwasty, choć czasem i tak odrastają. Czym dla człowieka są wspomnienia? Potrafią nas ściągać w dół, kiedy wracają w postaci traumy, żalu czy wyrzutu. Ale też wzmacniać – jeśli przybierają postać pogodnej nostalgii. Wszystko zależy od tego, z jakim nastawieniem spoglądamy w przeszłość. I po co…

[…] Pamiętam, jak pierwszy raz spróbowałem mango – ale nie przypominam sobie żadnego posiłku z czasu, gdy miałem dziesięć lat. Pamiętam zapach trawy na boisku, na którym w dzieciństwie grałem w piłkę – ale nie jestem w stanie wymienić imion kolegów z drużyny – pisze Meik Wiking, Duńczyk znany jako „najszczęśliwszy człowiek świata", w książce „Sztuka tworzenia wspomnień". Ma rację, nasza pamięć jest kapryśna i lubi płatać figle […]. Badania, ale i własne doświadczenia mówią jedno: w naszej pamięci zostaje to, co uczyniło nas tym, kim dziś jesteśmy.

[…] Dorastanie i wczesna młodość to przełomowy czas w naszym życiu, bo właśnie wtedy kształtuje się nasza osobowość i tożsamość. Wtedy też wiele rzeczy robimy po raz pierwszy, a niezwykłe doświadczenia poddawane są głębszemu procesowi kodowania. Zapamiętujemy więc dokładniej te wydarzenia, które były kolejnymi szczeblami w naszym rozwoju, ale też które wypełniły nas zachwytem i radością (byśmy chcieli je potem powtarzać) czy strachem lub obrzydzeniem (byśmy chcieli ich unikać). Momenty triumfu, ale i porażek; chwile, w których spełniały się nasze marzenia, ale i w których traciliśmy coś na zawsze. Drugim ważnym przedziałem czasowym jest wczesne dzieciństwo. Choć nasza świadomość nie była wówczas w pełni ukształtowana i być może nie umiemy nazwać wszystkiego, co wywarło na nas wtedy niezapomniany wpływ, to zapisują się w nas wrażenia, odczucia i klimat emocjonalny. Ale też dźwięki, zapachy, kolory, faktury. Dlatego potem lubimy określoną muzykę, na wakacje ciągnie nas w tym samym kierunku i nic nas tak nie uspokaja jak, dajmy na to, zapach świeżego prania. […]

Pogodna nostalgia to stan, w którym niczego nie żałujemy, bo wiemy, że wszystko było po coś; gdy doceniamy to, co już dostaliśmy (nawet jeśli było tego niewiele), i jesteśmy wdzięczni za miejsce, do którego dotarliśmy. […] Przeszłość jest jak odcisk, jaki zostawiamy na życiu […]. „Pamięć pozwala nam cofać się w czasie, wybiegać myślą w przyszłość i wpływać na swoje obecne samopoczucie. Dzięki niej czujemy łączność z osobą, którą byliśmy na różnych etapach życia, i nawiązujemy relacje z innymi ludźmi" – pisze w „Sztuce tworzenia wspomnień".

[…] Bo równie ważne jak patrzenie z pogodną nostalgią w przeszłość jest takie życie, które powoduje, że doceniamy dobre rzeczy, zapamiętujemy je i dzielimy się nimi, a te przykre i trudne – opakowujemy w ładne pudełko i… też zachowujemy na pamiątkę. Pierwsze ogrzeją nas w zimne dni, drugie – może dodadzą siły, gdy będzie nam ciężko. Dlatego zawsze kiedy dzieje się coś, co jest niezwykłe, przełomowe i bogate w emocje – warto powiedzieć sobie w myślach: „Zapamiętaj to!".

Źródło: Joanna Olekszyk, *Rola wspomnień – dlaczego patrzymy w przeszłość?*, https://zwierciadlo.pl/psychologia/464432,1,rola-wspomnien---dlaczego-patrzymy-w-przeszlosc.read (dostęp: 01.10.2021).

Zadanie 10. (*0–2*)

Uzupełnij poniższy tekst w taki sposób, aby stanowił streszczenie tekstu Joanny Olekszyk.

Tekst Joanny Olekszyk dotyczy .....

.....

Autorka wyjaśnia .....

.....

oraz dowodzi .....

.....

Na koniec stwierdza, że .....

.....

Zadanie 11. (*0–1*)

Oceń prawdziwość stwierdzeń dotyczących tekstu Joanny Olekszyk. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

Według autorki tekstu najlepiej zapamiętujemy te sytuacje, którym towarzyszyły silne emocje.	P	F
Autorka tekstu uważa, że powinniśmy usunąć z pamięci wszystkie złe wspomnienia, by nie miały negatywnego wpływu na nasze dalsze życie.	P	F

Zadanie 12. (*0–1*)

Wyjaśnij sens sformułowania użytego w tekście przez Joannę Olekszyk:

Przeszłość jest jak odcisk, jaki zostawiamy na życiu.

.....

.....

.....

Zadanie 13. (*0–1*)

Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

W ostatnim zdaniu swojego tekstu Joanna Olekszyk
A. udziela czytelnikom rady.
B. kieruje do czytelników ostrzeżenie.
C. zwraca się do czytelników z prośbą.
D. formułuje wobec czytelników żądanie.

Zadanie 14. (*0–1*)

Przeczytaj zdanie z tekstu Joanny Olekszyk, a następnie wykonaj zadanie.

Dlatego potem lubimy określoną muzykę, na wakacje ciągnie nas w tym samym kierunku i nic nas tak nie uspokaja jak, dajmy na to, zapach świeżego prania.

Zastosowane w przytoczonym zdaniu słowa *dajmy na to* można zastąpić sformułowaniem

A. w pewnym sensie.
B. z pewnością.
C. z założenia.
D. załóżmy.

Zadanie 15. (*0–1*)

Oceń prawdziwość poniższych stwierdzeń – wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, lub F – jeśli jest fałszywe.

Wyraz *wyrzut* jest wyrazem pochodnym, który powstał od czasownika.	P	F
Formantem, za pomocą którego został utworzony wyraz *wyrzut*, jest przedrostek.	P	F

Zadanie 16. (*0–2*)

Przeczytaj *Tren VIII* Jana Kochanowskiego, a następnie wykonaj zadania.

Wielkieś mi uczyniła pustki w domu moim,
  Moja droga Orszulo, tym zniknienim swoim.
Pełno nas, a jakoby nikogo nie było:
  Jedną maluczką duszą tak wiele ubyło.
Tyś za wszytki mówiła, za wszytki śpiewała,
  Wszytkiś w domu kąciki zawżdy[1] pobiegała.
Nie dopuściłaś nigdy matce sie frasować[2]
  Ani ojcu myśleniem zbytnim głowy psować[3]:
To tego, to owego wdzięcznie obłapiając
  I onym swym uciesznym śmiechem zabawiając.
Teraz wszytko umilkło: szczere pustki w domu,
  Nie masz zabawki, nie masz rośmiać sie nikomu;
Z każdego kąta żałość człowieka ujmuje,
  A serce swej pociechy darmo upatruje.

Źródło: Jan Kochanowski, *Tren VIII* [w:] tegoż, *Treny*, oprac. J. Pelc, Wrocław 2019.

[1] zawżdy (*daw.*) – zawsze
[2] frasować się (*daw.*) – martwić się
[3] głowy psować (*starop*. psować: psuć) – martwić się, dręczyć się myślami

16.1. Jaki obraz dziecka i domu rodzinnego wyłania się z fragmentu wiersza, w którym podmiot liryczny wspomina przeszłość? Zapisz dwa różne określenia: jedno dotyczące obrazu dziecka i jedno dotyczące obrazu domu rodzinnego.

dziecko – .....

dom rodzinny – .....

16.2. Dokończ zdanie. Wybierz właściwą odpowiedź spośród podanych.

Wyjaśnione w przypisach wyrazy, których już nie używamy we współczesnym języku polskim, są

A. neologizmami.
B. archaizmami.
C. eufemizmami.
D. kolokwializmami.

Zadanie 17. (*0–3*)

Zredaguj zaproszenie na warsztaty z cyklu *Jak ćwiczyć pamięć?* Użyj dwóch argumentów zachęcających do udziału w tym wydarzeniu. Pamiętaj o uwzględnieniu wszystkich elementów, które powinny znaleźć się w zaproszeniu.

Uwaga: w ocenie wypowiedzi będzie brana pod uwagę poprawność językowa, ortograficzna i interpunkcyjna.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Zadanie 18. (*0–20*)

Wybierz jeden z podanych tematów i napisz wypracowanie.

Temat 1.

Napisz opowiadanie o twoim spotkaniu z bohaterem wybranej lektury obowiązkowej. Opowiedz o wspólnie przeżytych chwilach, które na zawsze pozostaną w twojej pamięci. Wykaż się dobrą znajomością wybranej lektury.

Twoja praca powinna liczyć co najmniej 200 wyrazów.

Temat 2.

Czy są tacy bohaterowie literaccy, o których warto pamiętać? Napisz rozprawkę, w której przedstawisz swoje stanowisko. W argumentacji odwołaj się do wybranej lektury obowiązkowej oraz innego utworu literackiego.

Twoja praca powinna liczyć co najmniej 200 wyrazów.

Wypracowanie na temat nr ……

.....

.....

.....

BRUDNOPIS (*nie podlega ocenie*)

KARTA ODPOWIEDZI

WYPEŁNIA UCZEŃ

Kod ucznia ☐☐☐

PESEL ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Nr zad.	Odpowiedzi			
1.	PP	PF	FP	FF
2.	A	B	C	D
3.	A	B	C	D
4.	Ocenia egzaminator			
5.	A	B	C	D
6.	Ocenia egzaminator			
7.1.	A	B	C	D
7.2.	Ocenia egzaminator			
8.	AC	AD	BC	BD
9.	Ocenia egzaminator			
10.	Ocenia egzaminator			
11.	PP	PF	FP	FF
12.	Ocenia egzaminator			
13.	A	B	C	D
14.	A	B	C	D
15.	PP	PF	FP	FF
16.1.	Ocenia egzaminator			
16.2.	A	B	C	D
17.	Ocenia egzaminator			
18.	Ocenia egzaminator			

WYPEŁNIA ZESPÓŁ NADZORUJĄCY

Uprawnienia ucznia do:

dostosowania zasad oceniania ☐

nieprzenoszenia odpowiedzi na kartę ☐

WYPEŁNIA EGZAMINATOR

Nr zad.	Punkty				
	NP	0	1	2	3
4.	☐	☐	☐	☐	
6.	☐	☐	☐	☐	
7.2.	☐	☐	☐		
9.	☐	☐	☐	☐	
10.	☐	☐	☐	☐	
12.	☐	☐	☐		
16.1.	☐	☐	☐		
17.	☐	☐	☐	☐	☐

Temat	1	2

Zadanie 18.

Punkty	NP	0	1	2	3	4	5
Realizacja tematu wypowiedzi	☐	☐	☐	☐			
Elementy twórcze/ Elementy retoryczne	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Kompetencje literackie i kulturowe	☐	☐	☐	☐			
Kompozycja tekstu	☐	☐	☐	☐			
Styl	☐	☐	☐	☐			
Język	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
Ortografia	☐	☐	☐	☐			
Interpunkcja	☐	☐	☐				

ISBN 978-83-8197-172-0
9 788381 971720